

W ZESZYCIE

– Listy z różnych epok pozwalają na prześledzenie zmian w systemie językowym, wpływu czynników zewnętrznych na sferę pragmatyki wypowiedzi, ewolucję kompetencji komunikacyjnej, gatunków mowy i etykiety językowej; mogą także być podstawą studiów nad przemianami obyczajowości.

– W swych listach Cyprian Kamil Norwid stosował konstrukcje składniowe zgodnie z normą polszczyzny 2. połowy XIX w. Imiesłowowe równoważniki zdań, w których została zachwiana zasada zachowania relacji czasowych, występują sporadycznie.

– W Rzeczypospolitej XVI w. – państwie wieloetnicznym i wielowyznaniowym – *inny* znacznie częściej oznaczał ‘odszczepieńca, odstępcę od wiary’ niż ‘kogoś będącego spoza danej społeczności’ lub – co dzisiaj najczęstsze – ‘nie tego, nie takiego’.

– W poezji Hieronima Kajsiowicza waloryzowanie Boga jest uzależnione od statusu nadawcy – niewierzącego lub wierzącego. Z tego wyrasta wizerunek Boga samotnego przeciwstawianego Bogu będącemu centrum wszechświata.

– Teoria n-krotnej filtracji kulturowo-językowej pozwala ukazać warsztat translatorski Jacka Przybylskiego, dzięki czemu można przedstawić zakłócenia translacyjne w odniesieniu do transferyzacji gier językowych Johna Milтона w tekście poematu *Raj utracony*.

– Historia francusko-polskiej leksykografii rozpoczyna się w XVI w. od słownika Ca-
lelina [Lyon 1585]. W XVII w. ukazało się sześć edycji, w których słownictwo francuskie jest zestawiane z polskim, przy czym w większości z nich językiem wyjściowym jest łacina.

– Roty przysięg sądowych stanowią ciągle bezcenny materiał badawczy dla historyka języka, dając informacje zarówno o zróżnicowaniu dialektalnym polszczyzny XIV i XV w., jak i o ówczesnych różnicach wewnątrzdialektalnych.

Historia języka – zmiany językowe – zmiany komunikacyjne – zmiany semantyczne –
– leksyka – składnia – morfologia – fonetyka – stylistyka – leksykografia – translatoryka.

Red.